

Výroční zpráva 2021

1. O Sdružení

Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska (SHS ČMS) je dobrovolná, zájmová, nestraničná a nevládní organizace sdružující především historické obce nebo jejich části, na jejichž území jsou zachovány významné kulturní hodnoty, zejména nemovité památky.

Vzniklo z iniciativy měst v listopadu roku 1990.

Sdružení historických sídel mělo **k 1. lednu 2021 celkem 208 členů (198 řádných a 10 přidružených)**.

K 1. 1. 2021 vystupuje Polička, Křinec

Sdružení historických sídel mělo **k 31. prosinci 2021 celkem 206 členů (196 řádných a 10 přidružených)**

Činnost Sdružení se soustřeďuje na uchování, ochranu a trvalou využitelnost našeho kulturního dědictví. K dosažení tohoto cíle, a tím i naplnění účelu existence, Sdružení zejména:

- popularizuje, zveřejňuje a propaguje význam, souvislosti a problémy kulturního dědictví,
- pořádá veřejnosti přístupné semináře, odborné konference, výstavy apod.,
- uplatňuje specifické problémy historických sídel při úpravě či tvorbě právních norem,
- spolupracuje s organizacemi a institucemi s posláním shodným s cíli SHS ČMS, které působí v České republice i v zahraničí.

2. Konference

31. konference SHS ČMS „Moderní vstupy do historických sídel“ – Poděbrady.

V pořadí již 31. konferenci připravovalo Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska na **25. - 27. března 2021**. Opět vzhledem ke koronavirové epidemii byla konference přesunuta na podzim – na **14. -16. října 2021**.

Zvolené téma vycházelo z potřeb současné moderní doby a způsobu života s přímým vlivem i na historická sídla. Snad každá obec nebo město se potýká s potřebou upravit stále intenzivnější dopravu, hledat nová parkovací místa, musí se vypořádat s návrhy na zástavbu dosud volných ploch, žádostmi o nahrazení stávající výstavby novou a podobně. S tím samozřejmě souvisí i nezbytnost kvalitních klidových zón, dostatek vhodného mobiliáře, a udržet příznivost celého prostoru pro všechny věkové skupiny a rozdílné fyzické a zdravotní potřeby jednotlivců. Ve všem se stále častěji uplatňují vyvíjející se digitální, informační a komunikační technologie. Mnohdy nebývá jednoduché najít řešení, které všechny požadavky vybalancuje ve prospěch výsledku, včetně požadavků památkové péče.

Citlivé propojení požadavků 21. století se záchranou kulturního dědictví by mělo být jedním z hlavních a trvajících cílů dnešní doby. Moderní vstupy by neměly narušit historickou hodnotu, ale pomoci ji zvýšit, nebo přinejmenším kvalitně zachovat. O veškeré získané dědictví bychom měli pečovat s hrdostí, sebevědomím a vlastenectvím, a vždy s rozvahou a odpovědností k dalším generacím. Péče o památky patří mezi základní povinnosti každého města, které chce být úspěšné, citlivě propojuje historii s moderní současností a vytváří tak kvalitní podmínky pro život a bydlení svých obyvatel, a přitom je příznivě nastaveno vůči svým návštěvníkům. Přitom je důležité památky vhodně využívat, zapojit do každodenního života a ukazovat objekty, které ve městě existují a které účelně a smysluplně využívaly mnohé generace před námi. Vedle odborné části konference byla připravena i její doprovodná část s možností návštěvy vybraných poděbradských památek.

Více info: <https://www.historickasidla.cz/cs/konference/konference-2021-podebrady/>

3. Soutěž Památka roku 2020

Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska

ocenilo vítěze soutěže o cenu za nejlepší projekt a realizaci obnovy - **Památka roku 2020**

Cena se uděluje za nejlepší projekt a realizaci obnovy movitých i nemovitých věcí, které mají významné památkové, architektonické nebo urbanistické hodnoty a jsou nositeli specifického charakteru prostředí (věci nemusí být „kulturními památkami“ dle zákona). Hodnoceny mohou být zejména budovy nebo soubory staveb, např. zámek, hrad, klášter, jejich areál, kostel, palác, radnice, divadlo, obytná stavba, charakteristická část zástavby, jakož i brownfield, veřejný prostor, park, sochy, varhany a jiné umělecko-řemeslné předměty ...

Soutěž Památka roku 2020 má dvě kategorie:

1. kategorie: malá (rekonstrukce do 2 mil. Kč bez DPH)

2. kategorie: velká (rekonstrukce nad 2 mil. Kč bez DPH)

Cenou pro vítěze v 1. kategorii je odměna pro vlastníka objektu ve výši 50 000 Kč a v 2.

kategorii ve výši 100 000 Kč. V obou kategoriích je vyhlášováno i 2. a 3. místo.

Cenou pro vítěze krajských kol v obou kategoriích je odměna pro vlastníka objektu v hodnotě 5 000,- Kč.

Sdružení vyhlásilo soutěž v září 2020 s uzávěrkou 8. ledna 2021.

Do soutěže bylo celkem přihlášeno 46 objektů. 27 v kategorii menší a 19 kategorie velká.

Soutěž je dvoukolová. Nejdříve probíhalo hodnocení v krajích a poté na celostátní úrovni.

Všechny informace na <https://www.historickasidla.cz/cs/soutez-pamatka-roku-2020/>

Krajští vítězové:

1. kategorie – malá (obnova do 2 mil. Kč)

1. Jihočeský - Kaple Nanebevzetí Páně, Trhové Sviny

2. Královéhradecký - Tradiční dům Kodymova 24, Opočno

3. Moravskoslezský - Městský dům Pod Františkem, Příbor

4. Olomoucký – Gloriet, Moravský Beroun

5. Pardubický - Oltářní obraz Petra Brandla – Nanebevzetí Panny Marie v kostele sv. Vavřince, Vysoké Mýto

6. Plzeňský - Zámek č. p. 11 a 12 (areál), Horažďovice

7. Praha - Barokní studna - kovová část, Praha 1

8. Středočeský - Bašta č. 8 u evangelického kostela, Čáslav

9. Ústecký - Městský dům U pěti panen, Litoměřice

10. Vysočina - Socha sv. Šebestiána, Třebíč

11. Zlínský - Socha p. Marie, Kroměříž

2. kategorie – velká (obnova nad 2 mil. Kč)

1. Jihomoravský - Letohrádek Portz, Mikulov

2. Karlovarský - Sadová kolonáda, Karlovy Vary

3. Královéhradecký – Kostnice, Opočno

4. Liberecký - Sušárna chmele v Dubé

5. Moravskoslezský - Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie, Opava

6. Olomoucký - Olomoucká radnice, Olomouc

7. Pardubický - Chalupy Betlém, Hlinsko

8. Plzeňský - Kostel Neposkvrněného Početí Panny Marie a sv. Ignáce, Klatovy

9. Středočeský - Vlašský dvůr a přilehlý park pod Vlašským dvorem, Kutná Hora

10. Ústecký - Mederův dům, Žatec

11. Vysočina - Větrný mlýn, Třebíč

12. Zlínský - Zámek Napajedla

Vítězové:

1. kategorie – malá

3. místo: Oltářní obraz Petra Brandla – Nanebevzetí Panny Marie v kostele sv. Vavřince - Vysoké Mýto

2. místo: Městský dům Pod Františkem, Příbor

1. místo: Bašta č. 8 u evangelického kostela – Čáslav

2. kategorie – velká

3. místo: Vlašský dvůr a přilehlý park pod Vlašským dvorem – Kutná Hora

2. místo: Mederův dům – Žatec

1. místo: Letohrádek Portz – cihlový most – Mikulov

Vzhledem ke stávající situaci se předávání ocenění uskutečnilo pouze v kruhu krajských vítězů a zástupců MK, MMR a NPÚ a to v úterý 22. Června v 10 hodin v Národním muzeu v Praze.

4. Program regenerace MPR a MPZ

Program regenerace městských památkových rezervací (MPR) a městských památkových zón (MPZ) ustavilo Ministerstvo kultury ve spolupráci se Sdružením v roce 1992 vládním usnesením č. 209 ze dne 25. března. Tento program díky svému charakteru stimuluje města k aktivnímu přístupu k péči a ožívování kulturního dědictví, které se nachází na jejich území. Základním rysem programu je vícezdrojové financování, tedy podmínka spoluúčasti vlastníka památky a zároveň obce, na jejímž území se objekt nachází. Program regenerace svou kontinuitou každoročně zajišťuje určitý objem financí, které jsou do památek investovány a zároveň působí jako stimul ekonomický: rekonstrukce objektů jsou významnými zakázkami pro místní firmy a zároveň rekonstruované památkové rezervace a zóny přitahují turistický uch a oživují městské prostředí. Nehledě na to, že mnohá města by vzhledem k možnostem rozpočtů a celkovým potřebám památky vůbec nerekonstruovala.

Z fondu Programu regenerace v roce 2021 čerpaly městské památkové rezervace a zóny celkem 163 425 000 korun. Celková proinvestovaná částka (tzn. dohromady prostředky ze státního rozpočtu – Programu regenerace, prostředky vynaložené obcemi a prostředky investované vlastníky objektů) byla 404 170 000 Kč v roce 2021 do obnovy kulturního dědictví našich měst. V Programu regenerace bylo doposud investováno: ze státního rozpočtu 5 749 767 000 korun, a celkově (do konce roku 2021, vč. nákladů obcí a majitelů) 14 679 462 000 korun a zrekonstruováno bylo 18 272 památek (do konce roku 2021).

Od Programu regenerace se odvíjí soutěž o Cenu za nejlepší přípravu a realizaci Programu regenerace MPR a MPZ – soutěž o titul Historické město roku.

5. MDPS – Mezinárodní den památek a sídel 2021

Slavnostní shromáždění u příležitosti Mezinárodního dne památek a sídel (MDPS) se vzhledem k situaci v první polovině roku neuskutečnilo.

Náhradní termín a místo: **22. června, Národní muzeum v Praze**

Setkání organizovalo Sdružení ve spolupráci s Českým národním komitétem ICOMOS, Ministerstvem kultury ČR a Ministerstvem pro místní rozvoj ČR.

Při setkání byla vyhodnocena soutěž o Cenu Programu regenerace městských památkových rezervací (MPR) a městských památkových zón (MPZ), a rovněž udělen titul Historické město roku za uplynulý rok. Všechny hosty přivítal generální ředitel Národního muzea Michal Lukeš. Úvodní slova pronesl ředitel odboru památkové péče Ministerstva kultury Jiří Vajčner, za Ministerstvo pro místní rozvoj vystoupil náměstek ministryně David Koppitz. K tématu dále vystoupili prezident Českého národního komitétu Mezinárodní rady pro památky a sídla ICOMOS profesor Václav Gírsa a za Sdružení jeho předseda Libor Honzárek, místostarosta města Havlíčkův Brod.

Na tomto setkání byla udělena i Cena Ministerstva kultury za památkovou péči

Cena Ministerstva kultury za památkovou péči se uděluje k ohodnocení mimořádně významných výsledků nebo tvůrčích počinů dosažených v oblasti ochrany, zkoumání, uchovávání a prezentace kulturních památek, památkových rezervací, památkových zón nebo archeologických nálezů.

U příležitosti oslav Mezinárodního dne památek a sídel uděluje ministr kultury Lubomír Zaorálek. Cenu za památkovou péči udělil Pavlovi Jerie:

Pavel Jerie jako jeden z nejzkušenějších památkářů své generace metodicky vedl obnovy nejvýznamnějších památek, zejména pak areálu státního hradu a zámku v Českém Krumlově, hradu Švihov nebo významných historických staveb na území města Prahy, jako například Stavovského divadla, Obecního domu, Rudolfiny, Nostického paláce, Müllerovy vily a řady dalších.

Při své nikdy nepřerušené terénní aktivitě stihl rovněž sloužit památkové péči ve vrcholně náročných funkcích, o něž nikdy neusiloval. V prvním dvacetiletí po revoluci to byla nejprve funkce odborného náměstka ředitele SÚPPOP, která byla završena v letech 2006 – 2008 obětavým výkonem funkce generálního ředitele Národního památkového ústavu. Pavel Jerie má také významný podíl na formování současné generace českých památkářů ve vedoucích funkcích i v terénu, udržujících vysoký mezinárodně uznávaný standard české památkové péče.

Soutěž o titul Historické město roku 2020

Celá soutěž je dvoustupňová, vítěze krajských kol ocení ministerstvo kultury finanční částkou ve výši 100.000,- Kč. Letos se na pódium pro diplom a obálku s příslušnou částkou dostavili představitelé měst:

Město **Dubá** – starostka **Irena Žalovičová**

Město **Frenštát pod Radhoštěm** – starosta **Miroslav Halatin**

Město **Havlíčkův Brod** – místostarosta **Libor Honzárek**

Město **Holešov** – starosta **Rudolf Seifert**

Město **Horažďovice** – starosta **Michael Forman**

Město **Cheb** – starosta **Antonín Jalovec**

Město **Ivančice** – starosta **Milan Buček**

Město **Kutná Hora** – místostarosta **Vít Šnajdr**

Město **Olomouc** – primátor **Miroslav Žbánek**

Město **Opočno** – starostka **Šárka Škrabalová**

Město **Prachatice** – starosta **Martin Malý**

Městská část **Praha 1** – starosta **Petr Hejma**

Město **Šternberk** – starosta **Stanislav Orság**

Město **Vysoké Mýto** – starosta **František Jiraský**

Město **Žatec** – starostka **Zdenka Hamousová**

Do ústředního kola soutěže o Cenu za nejlepší přípravu a realizaci Programu regenerace MPR a MPZ za rok 2020 byla nominována města: Kutná Hora, Havlíčkův Brod a Žatec – vítězným městem se stalo a Cenu i titul **Historické město roku 2020 získalo město Havlíčkův Brod**. Cenu – putovní skleněný objekt a finanční obnos ve výši 1.000 000,- Kč - společně předali 1. místopředseda Sdružení Jaroslav Zatloukal, náměstek ministryně pro místní rozvoj David Koppitz a ředitel odboru památkové péče Ministerstva kultury Jiří Vajčner. Tento rok byla udělena i Cena ministryně pro místní rozvoj, která se rozhodla ocenit vždy dvě zbylá města, která byla v ústředním kole soutěže nominována - tedy město **Kutná Hora a Žatec**, finanční částkou 100.000,- Kč.

Další ocenění již tradičně udělilo i vydavatelství *Economia* – časopis *Moderní obec* svoji **Cenu za péči o zachování kulturního dědictví z pohledu zasvěcené publicistiky**. Cenu *Moderní obce* předal Mgr. Ivan Ryšavý, šéfredaktor *Moderní obce* - za soustavnou činnost v oblasti regenerace MPR ji obdrželo město **Holešov**.

V rámci slavnostního shromáždění byly také předány ceny za první tři místa v českém kole mezinárodní evropské soutěže „Mladí fotografují památky“ (viz podrobněji samostatná kapitola).

6. EHD – Dny evropského dědictví 2021

Dny evropského dědictví / EHD se staly již tradiční akcí, kterou pořádá SHS ČMS pro širokou veřejnost už po dvacáté. Těší se zájmu milovníků historie a památek, turistů i občanů a mají svůj nepopiratelně výchovně vzdělávací význam. V celoevropském rozměru jsou významnou kulturní událostí, která probíhá pod záštitou Rady Evropy.

Sdružení, které v České republice EHD garantuje, stále poukazuje na zásadní kritéria nutná pro zapsání objektu do katalogu, přihlášená památka musí být buď veřejnosti běžně nepřístupná, nebo otevřena v době EHD zdarma, příp. nabízí slevu na vstupném (min 50%), či obohacuje obvyklou prohlídku programem navíc nebo ukázkami, které nejsou v běžném režimu.

Hostitelským městem Národního zahájení EHD bylo tentokrát město **Uherské Hradiště**. Každý ročník je věnován určité tématice, v tomto roce bylo přihlašujícím nezávazně doporučeno národní téma „Památky pro všechny“ (viz www.historickasidla.cz.)

Národní zahájení EHD v České republice se konalo v Uherském Hradišti ve dnech 10. - 12. září 2021.

Slavnostní zahájení proběhlo v pátek 10. 9. 2021, a na návštěvníky čekal bohatý program, město připravilo řadu doprovodných akcí.

V pátek 10. 9. 2021 se uskutečnila v Galerii Slováckého muzea vernisáž výstavy „**Nositelé tradice lidových řemesel**“. Akcí v Uherském Hradišti se účastnil i ministr kultury Lubomír Zaorálek.

V letošním roce titul získali:

Jiří Danzinger – výroba modrotisku

Jiří Danzinger (*1980) žije v Olešnici, kde provozuje známou modrotiskovou dílnu. Vystudoval Střední odbornou textilní školu v oboru textilní chemik. Po jejím absolvování nastoupil do rodinné dílny, ve které získal znalosti potřebné k výrobě modrotisku a postupně převzal vedení firmy od svého otce Jiřího Danzingera staršího.

Tradiční technologie výroby modrotisku v olešnické dílně zůstává ve svém principu po staletí nezměněna. Jedná se o rezervážní tisk na bavlněnou nebo lněnou tkaninu, která se následně barví v indigové lázni. Důležitou součástí technologie je rezervážní hmota, tzv. pap, který Danzingerovi připravují podle rodinné receptury. Jiří Danzinger dokonale ovládá všechny postupy související s výrobou modrotisku a plně tak pokračuje v rodinné tiskařské tradici. Jiří Danzinger velmi aktivně prezentuje své řemeslo na veřejnosti. Ve své dílně pořádá workshopy i exkurze, na nichž se návštěvníci seznamují s historií i současností modrotiskařského řemesla. Kromě tradičního modrotisku však v jeho dílně vznikají i realizace podle návrhů současných textilních designérů, např. Alice Klouzkové, Petry Gupty Valentové nebo Zuzany Osako.

Ludmila Farkašová – výřezová výšivka

Ludmila Farkašová (*1955) pochází z obce Hroznová Lhota. Už od dětství jsou její zálibou výšivka a ruční práce. Ve větší míře se tradiční výšivce začala věnovat v době, kdy založila rodinu a chtěla pořídit krojové komplety pro své děti. Od té doby vytvořila množství zakázek na krojovou výšivku jak pro soukromé osoby, tak pro folklorní tělesa. Ovládá různé techniky výšivky, její specializací je však velmi starobylá a na provedení náročná výřezová výšivka, zejména pak tzv. struhadélkový výřez. Jedná se o ojedinělý typ výšivky, používaný na krojových součástkách z Uherskohradištska, Veselska, Uherskobrodsko a Uherskoostrozsko. Výřezová výšivka se uplatňuje zejména na ženských čepcích, rukávcích a mužských košilích. Práce Ludmily Farkašové je po technické stránce velmi precizní, výšivky jsou zhotoveny s velkým citem pro charakteristickou skladbu a barevnost vzorů.

Své následovnice si Ludmila Farkašová vychovává prostřednictvím pravidelných kurzů lidové výšivky pořádaných ve svém bydlišti, ale také při setkávání v rámci ženského pěveckého sboru.

Účastní se předváděcích akcí a výstav pořádaných kulturními institucemi. Nejčastějším způsobem prezentace jejího vyšivačského umění jsou však samotné lidové kroje, které jejich nositelé s hrdotí oblékají k nejrůznějším slavnostním příležitostem.

Filip Trunečka – zpracování vápenných omítek

Filip Trunečka (*1980) žije v obci Boršov, která je součástí města Moravská Třebová. Zabývá se rekonstrukcemi historických budov, konkrétně zhotovováním tradičních vápenných omítek. Jeho doménou je obnova původního rukopisu řemeslného zpracování povrchů a to zejména v případě lidových staveb. S ohledem na co nejvěrnější napodobení původní omítky Filip Trunečka důsledně dodržuje historické postupy výroby těchto povrchů. Jejich základem je především hašené vápno, jehož přípravu si zajišťuje sám. Pro barvu a strukturu omítky je také důležité pracovat s místními surovinami, zejména písky odpovídající kvality. Používá tradiční technologické postupy, které jsou v dnešním stavitelství již zapomenuty nebo se nedodržují pro velkou časovou náročnost. Nezbytnými prostředky k dosažení původního vzhledu je také historické pracovní nářadí.

Své zkušenosti ochotně a nezištně předává svým spolupracovníkům, ale také stavebníkům, kteří si svépomocí opravují památky. Dlouhodobě spolupracuje s Národním památkovým ústavem jako lektor workshopů obnovy vápenných omítek. Svě řemeslo prezentuje na kurzech a přednáškách, nejdůležitější ukázkou jeho práce jsou však realizované obnovy fasád.

Miroslav Vrtěna - bednářství

Miroslav Vrtěna (*1952) je příslušníkem již čtvrté generace bednářů a tomuto řemeslu se profesně věnuje po celý život. Jako vyučený bednář pracoval nejprve jako zaměstnanec bednářské provozovny v Bystřici nad Pernštejnem, v roce 1992 si pak založil vlastní rodinný podnik, který dnes sídlí ve Štěpánově nad Svratkou. Spolu s ním zde pracuje syn Jiří, který je pokračovatelem rodinné bednářské tradice. Dílna se zaměřuje zejména na výrobu malolitražních soudků a korbělů, zhotovovaných převážně z dubového nebo akátového dřeva, využívaných především pro uskladnění piva, vína nebo destilátů. Při své práci používá jak stolařské stroje, tak historické bednářské nářadí a nástroje, které zdědil po svých předcích. Miroslav Vrtěna při své práci prokázal velkou zručnost, přesnost, dokonalou znalost i cit pro materiál, což z něj činí mistra ve svém oboru.

Miroslav Vrtěna bednářské řemeslo prezentoval na mnoha kulturních akcích, účastní se také workshopů, přehlídek řemesel a jarmarků, a to jak v domácím prostředí, tak v zahraničí. V roce 2020 mu byl udělen titul Mistr tradiční rukodělné výroby Kraje Vysočina.

Nově zapsané **perličky z Poniklé** do Reprezentativního seznamu nemateriálního kulturního dědictví UNESCO převezmou certifikát UNESCO,

V roce 2021 se do EHD zapojilo více než 100 organizátorů (lokálních garantů), kteří přihlásili 757 památek s 198 doprovodnými programy. Dny probíhaly ve více než 200 městech a obcích, navštívilo je dle hrubého odhadu přes 600 000 návštěvníků.

Podrobné statistiky včetně předchozích ročníků jsou uvedeny na www.historickasidla.cz - Na stránkách www.ehd.cz funguje Online katalog přihlášených památek. Katalog EHD slouží především jako vyhledávač památek, které lze v daném regionu či obci v daný čas navštívit. Vyhledávat lze podle různých kritérií. Každá z položek katalogu, tzn. každá přihlášená památka má svou „stránku“ v katalogu, kde jsou všechny dostupné informace. Pokud je do vyhledávače zadána celá lokalita (kraj nebo obec), zobrazí se všechny informace o akcích, které tam v rámci EHD probíhají: informace o památkách, které jsou v dané lokalitě přihlášeny k EHD (jejich popis, adresa, fotografie a popis akcí, které se uvnitř konají), akce celoměstského charakteru, které v daném městě lze navštívit (jejich seznam, popis, datum a místo konání), informační centrum (vč. kontaktních údajů) a lokální garant (tedy subjekt, který v dané lokalitě vše organizuje).

Obce a objekty přihlášené k EHD se zobrazují na podkladu územního členění regionů v ČR a návštěvník EHD se tak může lépe zorientovat a naplánovat si vlastní program s ohledem na umístění jednotlivých objektů, které by rád navštívil.

V roce 2021 byla opět zpřístupněna **mobilní aplikace k EHD**.

7. Brány památek dokořán 2021

Akce byly vzhledem k pandemii koronaviru zrušeny.

8. Fotografická soutěž Mladí fotografují památky

Každým rokem se Sdružení připojuje k výzvě Rady Evropy, která vyhlašuje mezinárodní fotografickou soutěž „Mladí fotografují památky/International Heritage Photographic Experience“. Ta je jednou z největších světových akcí pro mladé na poli kulturního dědictví, ročně se jí účastní okolo 25 000 mladých lidí, kteří se při hledání vhodných záběrů seznamují s kulturní historií své země. Soutěž je učena žákům a studentům do 21 let a jejím smyslem je podnícení zájmu o památkové a architektonické hodnoty. V naší republice probíhá již čtrnáctým rokem a těší se stále velké pozornosti – tento ročník obeslalo cca 300 mladých fotografů. Porota, složená ze zástupců Sdružení, vybrala z cca 300 fotografií prvních deset umístěných. (Všechny fotografie na www.historickasidla.cz).

3. místo: Rozálie Nováková, 13 let, Holešov, Kaplička sv. Prokopa - Čehovice
2. místo: Vojtěch Hospodka, 13 let, Vysoké Mýto, Klášter - Želiv
1. místo: Marek Semerák, 11 let, Nové Město nad Metují, Zámecké zrcadlení - Náchod

Slavnostní vyhodnocení proběhlo 22. 6. 2021 v Národním muzeu za přítomnosti zástupců Ministerstva kultury, Národního památkového ústavu a Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska.

9. Studijní cesta Burgundsko 23. - 31. 10. 2021

Studijní cesty byla vzhledem k pandemii koronaviru přesunuta na 23. až 31. října.

23. 10. 2021 - sobota - Tachov

První den cesty jsme strávili v **Tachově**. Starosta města účastníkům zajistil prohlídku Jízdárny – Světce, která je Národní kulturní památkou.

Pozoruhodná stavba stojí v údolí řeky Mže 2 km od centra města Tachov. Stavba byla dokončena roku 1861 a dnes je největší jízdárnou v ČR a druhou největší jízdárnou v Evropě. Objekt je od roku 2000 postupně rekonstruován, v roce 2010 se stal národní kulturní památkou.

24. 10. 2021 - neděle – Tachov, Štrasburk, Dijon

Druhý den jsme si prohlédli Štrasburk.

Štrasburk je hlavní město regionu Grand Est ve Francii a historická metropole Alsaska na levém břehu Rýna s 237 100 obyvateli. V minulosti patřil střídavě k Německu a k Francii, což ovlivnilo i jeho vzhled. Nejznámější stavbou je katedrála Notre-Dame de Strasbourg z 12. – 15. století, postavená z červeného pískovce. Některé městské domy ze 17. století mají vnější fasády hrázděné. Ve Štrasburku sídlí Rada Evropy, Evropský parlament a Evropský soud pro lidská práva.

Od roku 1988 je historické centrum Štrasburku s názvem „Grande Île“ zapsáno na Seznamu světového dědictví UNESCO. V roce 2017 byla pod ochranu UNESCO zařazena i městská část „Neustadt“ vzniklá během německé správy města (1871–1918).

Věčer jsme dorazili do města **Dijon**.

Dijon je historické město na východě Francie na řece Ouche, hlavní město departmentu Côte-d'Or a regionu Burgundsko-Franche-Comté, ve středověku sídlo mocných burgundských vévodů. Má 151 000 obyvatel, je to důležité středisko obchodu a průmyslu i dopravní uzel. Je sídlem arcibiskupství, Burgundské univerzity, ENS Dijon a dalších škol. Nedaleko města pramení řeka Seina.

Je střediskem burgundské vinařské oblasti a obchodu s vínem, nejznámějším dijonským produktem je „dijonská hořčice“. Každým rokem na začátku září probíhá v Dijonu vinobraní,

kterého se účastní různé folklorní soubory z celé Evropy včetně zastoupení z Moravy. Každé tři roky pořádá Dijon mezinárodní výstavu květin Florissimo.

25. 10. 2021 – pondělí - Dijon

Další den jsme zahájili procházkou a prohlídkou města **Dijon**.

Místo bylo osídleno už v době halštatské, Římané zde založili tábor a město Divionum a počátkem 3. století zde zemřel maloasijský misionář Benignus z Dijonu. Kolem roku 500 zde porazil francý panovník Chlodvík I. Burgundy a kolem roku 1000 se město stalo sídlem burgundských vévodů. Roku 1187 získalo městská práva, postavilo hradby a založilo nemocnici Charité. Po smrti Filipa Burgundského 1361 dostal město syn francouzského krále Jana Dobrého Filip Smělý. Po smrti Karla Smělého 1477 připadlo Burgundsko Francii a král Ludvík XI. zřídil burgundský parlament. V 17. století začíná rozvoj města, 1722 byla založena univerzita, 1725 obnoveno biskupství a roku 1740 založil parlament Akademii věd a umění a botanickou zahradu. Roku 1833 byl dokončen Burgundský kanál, roku 1844 bylo město připojeno k železnici a dále rostlo. Roku 1940 bylo bombardováno nacisty a obsazeno, 1944 osvobozeno. Synagogu z roku 1870 zachránil starosta Kir před zbořením. Prohlédli jsme si Vévodský palác (dnešní radnice), Katedrálu svatého Benigna Dijonského, gotický kostel Notre-Dame, Justiční palác a Vítězný oblouk na náměstí Darcy, a množství nádherných domů a paláců.

26. 10. 2021 - úterý – Dijon, La Saline, Arbois, Besançon, Dijon

V úterý jsme vyrazili **do La Saline Royale** (Královského solivaru „Arc-et-Senans“)

Sůl v historii představovala velmi cennou komoditu, která pomáhala vrchovatě plnit královské pokladnice a získávat pro města výsadní privilegia. Místa, kde se tato surovina těžila, vyráběla a uchovávala, byla proto velmi dobře strážena. Sklady soli se podobaly opevněným tvrzím. Obchod se solí byl ve Francii ovládnut monopolem a představoval jeden z hlavních příjmů královského dvora. Jedním z nejambicióznějších solivarů byl osvěcenský projekt ideálního města od pařížského architekta Claude-Nicolase Ledoux, který byl oblíbencem francouzské aristokracie, pro níž realizoval četné neoklasicistní paláce a také více než šedesát celnic před branami Paříže. Z jeho pera vzešla také řada vizionářských projektů, jimiž chtěl doslova „léčit společnost“. Jeden z těchto projektů měl šanci dočkat se z poloviny své realizace.

Poté jsme si prohlédli s místním průvodcem město **Besançon**.

Besançon je hlavní město regionu Franche-Comté, a hlavní město departementu Doubs. Má cca 117 000 obyvatel. Patří mezi 9 měst regionu označených jako Cités patrimoine pro svou urbanistickou, architektonickou a kulturní hodnotu. V roce 1802 se zde narodil Victor Hugo. Prohlédli jsme si Kostel sv. Petra a sv. Mořice, katedrálu sv. Jana a klášter sv. Pavla. Citadela byla postavena během vlády Ludvíka XIV. Je to mistrovské obranné dílo Sebastiana Vaubana, vojenského inženýra Ludvíka XIV. Dnes je součástí světového dědictví UNESCO. Základní kámen na hoře Saint-Étienne byl položen 29. září 1668, v době, kdy město patřilo ještě Španělsku. O 10 let později ale smlouva z Nimègue přirčila Besançon Francii. Stavba citadely byla dokončena v roce 1683. Opevnění zbytku města trvalo dalších 10 let. Renesanční citadela byla od doby, kdy sloužila pro obranné účely (či jako ubytovna vojáků či vězení), předělána do několika zajímavých muzeí (př. muzeum času, muzeum odboje, archeologické muzeum) pro děti a dospělé.

27. 10. 2021 - středa – Dijon, Cluny,

Ve středu dopoledne nás čekalo přijetí na radnici - Hotel de Ville, place de la Libération, Dijon. Zástupci města měli připraveny dvě prezentace: Ochrana a péče o historické památky, Urbanismus, organizace, plánování a správa města

Následně jsme přejížděli do opatství **Cluny**.

Klášter Cluny [kly'ni] je bývalé územní opatství, nacházející se v městečku Cluny v departementu Saône-et-Loire, region Burgundsko ve střední Francii, asi 80 km severně od Lyonu. Brzy po svém založení roku 910 se stal jedním z předních náboženských a kulturních center Evropy. V současnosti spadá opatství do území diecéze Autun. Listinou z 11. září 910 založil vévoda Vilém I. Akvitánský v málo osídlené a ne příliš úrodné části Burgundska benediktinský klášter a daroval mu rozsáhlé území, které zcela vyňal ze své a jakékoli světské pravomoci. Ustanovil prvního opata Berna, ale dal mnichům právo svobodné volby dalších opatů. Cluny se tak stalo autonomním a bylo podřízeno pouze papeži. To byla významná novinka, která se rychle

rozšířila a počátkem 12. století patřilo ke clunyjskému hnutí přes 1200 klášterů s 20 tisíci mnichy po celé západní Evropě.

Clunyjská reforma spočívala na:

přísně asketickém klášterním režimu podle řehole Benedikta z Nursie,

péči o slavnou liturgii a velkolepé kostelní stavby,

centrální pravomoci opata v Cluny,

vynětí z pravomoci místních šlechticů i panovníků.

Hned poté jsme se vydali do města **Autun**.

Autun je historické město, region Burgundsko-Franche-Comté, département Saône-et-Loire, s asi 15 000 obyvateli (2006). Leží na řece Arroux na okraji lesnaté oblasti Morvan, asi 70 km jihozápadně od Dijonu. Autun byl založen císařem Augustem roku 10 př. n. l., od 2. století je zde doložena křesťanská obec a od 3. – 4. století biskupství. V době galského císařství nařídil uzurpátor Victorinus někdy mezi roky 269-271 n. l. útok na odbojné město Augustodunum a dal je po dlouhém obléhání vyplenit. Roku 532 se před městem odehrála významná bitva, v níž Frankové porazili Burgundy a Autun se stal jejich hlavním městem. Roku 725 město dobyli a vyplundrovali maurští (umajjádští) nájezdníci, byl to však krajní bod jejich expanze a o sedm let později, po bitvách u Tours a Poitiers se opět stáhli do Španělska. Za stoleté války roku 1379 město zpusťovali Angličané.

Na vojenské škole v Autunu studoval Napoleon I., i jeho bratr Josef Bonaparte a pověstný francouzský ministr zahraničí Talleyrand byl autunským biskupem.

Prohlédli jsme si římské památky – divadlo a dvě brány a románskou katedrálu sv. Lazara.

Večer jsme přejížděli do města Auxerre.

Auxerre je historické město (Burgundsko-Franche-Comté), asi 160 km JV od Paříže, při středním toku řeky Yonne. Ve městě je gotická konkatedrála sensko-auxerrské arcidiecéze a v blízkosti slavné vinice (Chablis).

28. 10. 2021 - čtvrtek – Auxerre, Vezelay, Auxerre

Dopoledne jsme navštívili radnici, a poté si s místním průvodcem prohlédli město.

Galská osada Autricum se změnila v římské město Autessiodurum, kde byl Apollonův chrám, amfiteátr a řada významných budov, z nichž se nezachovalo téměř nic. Kolem roku 258 přišel do města první křesťanský misionář. V letech 275–276 bylo město vypleněno Alamany a Franky a někdy po roce 320 zde vzniklo biskupství. Ve 4. století bylo město na pahorku nad řekou obeháno hradbou s pěti věžemi, z nichž se zachovaly pouze základy. Biskup Germain z Auxerre († 448) byl uctíván jako světec, nad jeho hrobem byl už v 6. století kostel a v 8. století zde vznikl významný benediktinský klášter. Po roce 1170 dostalo město nové hradby, jež zahrnuly i řadu klášterů, a roku 1370 připadlo Auxerre Francii. V 16. století město vzkvétalo, jak o tom svědčí bohaté měšťanské domy, ale ke konci století utrpělo v náboženských válkách. Revoluce proběhla v Auxerre bez velkého násilí, město bylo mírně poškozeno ve válkách 1870 a 1940.

Viděli jsme i gotickou katedrálu sv. Štěpána, bývalé opatství Saint Germain a samozřejmě jsme si prohlédli historický střed města.

V podvečer jsme si ještě prohlédli **baziliku ve Vezelay**

Vézelay je francouzská obec v departementu Yonne v Burgundsku. Ve středověku významné poutní místo, východisko svatojakubské poutní cesty do Compostely, od 14. století začalo upadat a díky tomu si zachovalo svůj středověký charakter. Skoro milion turistů ročně přichází obdivovat klášter s románskou bazilikou Sainte-Marie-Madeleine de Vézelay, které jsou součástí Světového dědictví. Vézelay patří mezi «nekrásnější francouzské obce».

29. 10. 2021 - pátek – Auxerre, Tonnerre, Tanlay, Auxerre

Dopoledne jsme navštívili město **Tonnerre**, kde nás přijali na radnici, 26 rue de l'Hotel de Ville, 89700Tonnerre a následně jsme absolvovali procházku po městě.

Tonnerre je obec v departementu Yonne v regionu Bourgogne-Franche-Comté na severu Francie. Během římské éry bylo Tonnerre známé jako Tornodurum, což bylo odvozeno od slova Lingone pro „pevnost“. Bylo to hlavní město Pagus Tornodorensis. Zde, v údolí Armançon, bylo vytvořeno hrabství Tonnerre, které sloužilo jako přechodový bod mezi Paříží a Dijonem v době, kdy měl francouzský král návrhy na burgundské vévodství.

Poté se konala prohlídka zámku **Chateau de Tanlay**, 2 Grand Rue Basse, Tanlay
Nadherny renesanční zámek z 16. století byl vybudován na základech staré tvrze ze 13. století. Hlavní budova má dvě křídla a dvě věže, celý komplex je obklopen vodními příkopy. Od roku 1700 je zámek v majetku markýzy de Tanlay. Leží ve vzdalenosti 9 km od středověkého města Tonnerre spadající do oblasti Burgunska a je přístupný veřejnosti. Natačel se tu film Angelika markýza andělu.

Odpoledne jsme ještě navštívili **klášter Fontenay**.

Klášter Fontenay je francouzský cisterciácký klášter nedaleko Montbardu severozápadně od Dijonu, v oblasti Côte-d'Or v Burgundsku. Klášter byl založen v roce 1118 Bernardem z Clairvaux a jedná se o nejstarší zachovalý cisterciácký klášter. Od roku 1981 je zapsán na seznamu Světového dědictví Unesco. Konvent založili mniši vyslaní Bernardem z mateřského kláštera Clairvaux vedení jeho bratrancem Godefroyem de La Roche-Vanneau. Jednalo se po klášteře Trois-Fontaines o teprve druhý dceřiný konvent Clairvaux založeného krátce před tím (1115). Mniši se usadili v údolí v místě poustevny bratrů Martina a Milona. Rozrůstající se komunita se 1130 přesunula do prostornější části údolí, které jim poskytl Bernardův strýc Raynard z Montbardu. Vlhké a podmáčené místo museli mniši nejdříve odvodnit, sanovat a vymýtit, aby zde mohli postavit nový klášter. Ten získal latinské jméno Fontenaium („plovoucí na pramenech“). Mnichům ve Fontenay věnoval Bernard svoje první rozsáhlejší dílo De Gradibus humilitatis et superbiae (O stupních pokory a pýchy). V roce 1139 se do kláštera uchýlil norwichský biskup Ebrard z Arundelu, oběť pronásledování ze strany krále. Klášteru věnoval své jmění a byl pohřben ve zdejší kostele, který 1147 vysvětil papež a člen cisterciáckého řádu Evžen III.

Ve 12. a 13. století klášter vzkvétal, získával dary, těšil se přízni papežů a králů a stal se mateřským klášteřem dalších konventů. Za stoleté války byl klášter vypleněn Angličany a pak znovu skupinami žoldnéřů. Nový rozkvet Fontenay zažilo za opata Jeana Frouarda (1459–1483). V 16. století se klášter dostal do finančních potíží a budovy přestaly být udržovány. Chátrající refektář byl v 18. století zbourán a za Francouzské revoluce mniši z kláštera uprchli. V opuštěných budovách pak vznikly papírny a později v 19. století v okolí další továrny rodiny Montgolfierů.

Na začátku 20. století celý klášterní areál získali noví majitelé Édouard a René Aynardovi, kteří začali jeho pečlivé zrestaurování a rekonstrukci do původní středověké podoby.

30. 10. 2021 – sobota cesta zpět do ČR

Více na: <https://www.historickasidla.cz/cs/studijni-cesty/studijni-cesta-2021.html>

10. Spolupráce a prezentace

Sdružení je v rámci svých aktivit členem Europa Nostra, organizace propagující kulturní dědictví a jeho ochranu, prosazující jeho trvale udržitelné využití a poukazující na problémy a specifika péče o historické kulturní bohatství Evropy jako celku.

Sdružení rovněž nepřetržitě udržuje styky s obdobnou organizací na Slovensku - Združenie historických miest a obcí SR, akcí Združenia se účastní někteří členové Sdružení a naopak.

Vzhledem k epidemiologické situaci v roce 2021 jsme se společných aktivit nemohli účastnit.

Prezentace Sdružení na veletrzích a seminářích:

Propagaci v roce 2021 zajišťovala pro Sdružení firma Seznam.cz.

Již v lednu se rozběhla kampaň na soutěž Památka roku 2020.

- stejně tak byly prezentovány i ostatní akce: Historické město roku 2020, Mladí fotografují památky a Dny evropského dědictví 2021.

V neděli 17. ledna 2021 ředitelka Sdružení informovala o soutěži „**Mladí fotografují památky**“ a **Památka roku 2020 v Rozhlase**.

Holiday World 2021 - Středoevropský veletrh cestovního ruchu – byl přesunut až na rok 2022. Ředitelka Sdružení vystoupila v týdnu před **EHD v České televizi** v pořadu Dobré ráno a dále měla několik živých vstupů v Českém rozhlase.

Dále se ředitelka účastnila 6. jednání **Komise pro kulturu a památkovou péči AK ČR**, které se uskutečnilo v dnech 9.11. – 10.11. 2021 v Českých Budějovicích. Představila Sdružení a navrhla možnou spolupráci.

V listopadu 2021 ředitelka představovala Sdružení a jeho činnost **studentům VŠE**.

Internetové stránky

V současné době sekretariát kompletně spravuje stránky pomocí redakčního systému.

Internetové stránky Sdružení www.historickasidla.cz byly navrženy a realizovány tak, aby informovaly o činnosti a poslání Sdružení, a aby usnadnily komunikaci Sdružení, jak se členy, tak i s veřejností. Proto je portál www.historickasidla.cz je rozdělen do několika sekcí.

Tento portál má i samostatnou adresu www.ehd.cz. Největší zájem o stránky Sdružení lze zaznamenat v srpnu a hlavně v září, kdy se chystají a probíhají EHD/Dny evropského dědictví.

Vždy od března mohou lokální garanti prostřednictvím portálu EHD přihlašovat památky k EHD a milovníci památek zde zase hledají zajímavé cíle pro svůj volný čas. Hojně je využívána databáze památek a vyhledávání v katalogu, které umožňuje zvolit si různá kritéria hledaného objektu či akce.

Velký zájem byl zaznamenán i u stránek s fotografickou soutěží, které mj. poskytují kompletní fotografickou galerii soutěžních fotografií za všechny ročníky.

Další webový portál, který Sdružení zajišťuje, se váže k projektu Putování po historických městech Čech, Moravy a Slezska www.historickeputovani.cz.

Již v roce 2011 spustilo Sdružení několik internetových novinek. Na základě obsáhlé diskuze na sněmu bylo rozhodnuto, že by se Sdružení mělo více otevírat i mladší generaci, proto stále hledá cesty jak toho docílit. Jedním ze začátků je, že bylo zřízeno samostatně několik Facebookových stránek – stránka samotného Sdružení, dále pak stránka fotografické soutěže pro mladé „Mladí fotografují památky“ a stránka projektu „Putování po historických městech Čech, Moravy a Slezska“. Všechny stránky jsou stále, tedy i v roce 2021 aktualizovány a také hojně navštěvovány.

V tomto roce Sdružení aktualizuje své webové stránky – provádí postupný upgrade – stránky jsou nyní kompatibilní i s chytrými telefony a tablety.

11. Členská základna

Výbor Sdružení

řídí činnost Sdružení mezi sněmy a odpovídá za hospodaření a majetek Sdružení.

Činnost výboru Sdružení řídí předseda.

zasedání v roce 2021:

110. zasedání 24. března 2021 - Poděbrady

111. zasedání 3. prosinec 2021 – on line

Složení výboru Sdružení zvoleného X. řádným sněmem SHS ČMS dne 29. března 2019:

1. Jihočeská sekce

České Budějovice, Český Krumlov, Soběslav

2. Jihomoravská sekce

Boskovice, Brno, Znojmo

3. Karlovarská sekce

Bečov nad Teplou, Cheb, Karlovy Vary

4. Královéhradecká sekce

Broumov, Hradec Králové, Nové Město nad Metují

5. Liberecká sekce

Jilemnice, Kamenický Šenov, Turnov

6. Moravskoslezská sekce

Opava, Nový Jičín, Příbor

7. Olomoucká sekce

Olomouc, Prostějov, Přerov

8. Pardubická sekce

Chrudim, Letohrad, Svitavy

9. Plzeňská sekce

Domažlice, Klatovy, Spálené Poříčí

10. Praha

MČ Praha 1, MČ Praha 2, MČ Praha - Troja

11. Vysočina

Havlíčkův Brod, Jihlava, Telč

12. Středočeská sekce

Bělá pod Bezdězem, Jílové u Prahy, Nymburk

13. Ústecká sekce

Klášterec nad Ohří, Jiřetín pod Jedlovou, Štětí

14. Zlínská sekce

Kroměříž, Uherské Hradiště, Uherský Brod

Předsednictvo Sdružení

se z pověření výboru Sdružení zabývá aktuálními záležitostmi, které je třeba řešit v období mezi schůzemi výboru Sdružení.

zasedání v roce 2021

168. zasedání 26. února 2021 v Praze

169. zasedání 25. června 2021 v Praze

170. zasedání 10. září 2021 v Uherském Hradišti

171. zasedání 13. října 2021 v Poděbradech

Složení předsednictva Sdružení v roce 2021:

předseda	Libor Honzárek (Havlíčkův Brod)
1. místopředseda	Jaroslav Zatloukal (Uherské Hradiště)
místopředseda	Tomáš Bouzek (České Budějovice)
členka předsednictva	Jana Svobodová (Turnov)
člen předsednictva	David Kodytek (Klášterec nad Ohří)
člen předsednictva	Rudolf Salvetr (Klatovy)
člen předsednictva	Alexandr Hrabálek (Hradec Králové)
	<i>od 3.12.2021</i> Pavel Marek (Hradec Králové)
členka předsednictva	Markéta Záleská (Olomouc)
člen předsednictva	Marek Fišer (Brno)
člen předsednictva	Antonín Jalovec (Cheb)
člen předsednictva	Václav Vondrášek (MČ Praha 2)
člen předsednictva	Stanislav Kopecký (Nový Jičín)
člen předsednictva	Jaroslav Verner (Bělá pod Bezdězem)
člen předsednictva	David Šimek (Svitavy)

Kontrolní komise

je kontrolním orgánem Sdružení. Dohlíží na dodržování stanov Sdružení a obecně závazných předpisů v činnosti Sdružení, prověřuje stížnosti a oznámení, navrhuje opatření k nápravě

zjištěných nedostatků a kontroluje plnění úkolů programového prohlášení a usnesení sněmu. Rozhoduje o odvolání člena proti vyloučení. Vždy do 31. 3. každého roku provádí kontrolu činnosti a hospodaření Sdružení za uplynulý rok a předkládá výboru Sdružení písemnou zprávu o jejím výsledku.

zasedání v roce 2021:

5. zasedání 19. března 2021, Praha

6. zasedání 13. října 2021, Poděbrady

Složení kontrolní komise v roce 2021 Sdružení zvolené X. řádným sněmem SHS ČMS (2019) :

1. Jihočeská sekce

Bechyně

2. Jihomoravská sekce

Rosice

3. Karlovarská sekce

Ostrov

4. Královéhradecká sekce

Jaroměř

5. Liberecká sekce

Lomnice nad Popelkou

6. Moravskoslezská sekce

Odry

7. Olomoucká sekce

Uničov

8. Pardubická sekce

Vysoké Mýto

9. Plzeňská sekce

Tachov

10. Praha

MČ Praha 3

11. Vysočina

Polná

12. Středočeská sekce

Poděbrady

13. Ústecká sekce

Terezín

14. Zlínská sekce

Luhačovice

Krajské sekce

jsou tvořeny členy Sdružení se sídlem v krajích podle Stanov SHS ČMS. Jsou orgánem Sdružení, jehož prostřednictvím jsou členové v daném regionu informováni o činnosti výboru Sdružení a předsednictva. Jsou oprávněny podávat podněty a doporučení jiným orgánům Sdružení. Jejich zasedání se konají nejméně dvakrát ročně, svolává a řídí je garant krajské sekce, kterým je člen předsednictva za příslušný kraj. Tento garant zve na zasedání všechny řádné i přidružené členy v kraji, zástupce kraje a příslušného územního pracoviště Národního památkového ústavu. Na pozvání garanta se mohou jednání krajské sekce zúčastnit i zástupci obcí příslušného kraje, které nejsou členy Sdružení, případně jiné osoby.

Krajské sekce se v roce 2021 sešly v jarních a podzimních termínech a téměř všechny navštívila ředitelka Sdružení, která zde podrobně informovala o průběžné činnosti Sdružení.

Vzhledem k aktuální situaci, se musely některé krajské sekce konat on line.

Sekretariát Sdružení

Provozní a organizační záležitosti Sdružení zajišťuje sekretariát, který řídí ředitelka.

Personální obsazení sekretariátu v roce 2021:

Mgr. Květa Vitvarová, ředitelka
Lenka Hornová – do 30.4.2021
Adresa sídla
Opletalova 29, 110 00 Praha 1

12. Hospodaření

Celá činnost Sdružení byl v roce 2021 rozdělena **do 9 základních kapitol** (Mezinárodní den památek a sídel-MDPS, Studijní cesta, Konference, Dny evropského dědictví-EHD, Propagace, Památka roku 2020, Mezinárodní spolupráce, Režie a odpisy). O jednotlivých kapitolách je účtováno odděleně a každá z nich vykazuje svůj hospodářský výsledek:

Mezinárodní den památek a sídel	-	145 198,00 Kč
Studijní cesta	-	175.494,00 Kč
Konference	-	67.288,00 Kč
Dny evropského dědictví	-	157.991,50 Kč
Propagace	-	316 106,47 Kč
Památka roku.....	-	296.599,51 Kč
Mezinárodní spolupráce	-	7 299,44 Kč
Režie	1 524 721,15 Kč	
Odpisy	-	23.203,00 Kč
CELKEM		335.541,23 Kč

Vzhledem k situaci v roce 2021 (koronavirová krize) byly některé aktivity omezeny např. MDPS – slavnostní setkání. Jiné aktivity jsme museli přesunout do on line prostoru nebo přesunout z jara na podzim.